

Buestikka

MEDLEMSBLAD FOR NORGES BUESKYTTERFORBUND

28. årg.

Nr. 8

Okt. - 02

MATS INGE SMØRDAL, EID IL, BLE SUVEREN NORSK MESTER
I FELTSKYTING - MED ET YPPERLIG RESULTAT !

Redaksjon:
NORGES BUESKYTTERFORBUND
Serviceboks 1, Ullevål Stadion,
0840 Oslo.
Bankkonto: 5134.06.05997

Redaktør:
Morten B. Wilmann
Tlf. 21029785 - Fax. 21029003
E-mail: bue@nif.idrett.no
Internet: www.bueskyting.no

Bladet kommer ut med 10 nummer
årlig, med unntak av januar og
juli.
Utsendelse ca. 15. i måneden.

Årsabonnement er pliktig for vårt
forbunds medlemmer, for øvrig
kr. 125,-.

Annonseannonser:
1/1-side kr. 700,-
1/2-side kr. 350,-
1/4-side kr. 175,-
Stevneannonser: Halv pris.

Innhold:

Redaktøren	s. 2
Presidenten har ordet	s. 3
Opplysninger fra NBF	s. 5
VM Felt	s. 6
Samarbeid med ISF	s. 10
Handicap-EM	s. 12
Vi gratulerer!	s. 15
Stevner	s. 17
Junior-VM; betraktning	s. 18
Tyveri!	s. 20
NM Jakt og NM Felt	s. 23
Skyteteknikk!	s. 26
Uttakskriterier	s. 32
Deltakertoppen	s. 34

Vi savner bilder fra lokale
arrangementer. Kan du hjelpe?

TID FOR REKRUTTERING

De som leser disse redaksjo-
nelle linjer, vil finne en
slags oppfølging av innlegget
om "struktur" i forrige ut-
gave av bladet.

Vi har nå hatt flere norske
mesterskap praktisk talt uten
deltakelse i juniorklassene,
og klubbene må derfor nå ta
et ansvar for rekrutteringen
(ikke bare av juniorer).

Men skal det skapes noe "av
varig verdi" må klubben selv
ha bestemt seg for hva slags
klubb den skal være. Stikk-
ordet er "fremtidskveld". Har
du hørt det før? Ganske sik-
kert. Når klubbens egen
struktur er fastlagt, er
tiden kommet for kursing,
både av gamle og nye medlem-
mer, slik at alle føler at de
får en kvalitativ og positiv
opplevelse av å være i klub-
ben, herunder en opplæring i
nyttige emner som de selv har
vært med på å bestemme.

Og tilbys kvalitet, er også
folk villige til å betale
riktig pris, bl.a. slik at
instruktøren/treneren får en
velfortjent påskjønnelse for
sin innsats, og fordi han/hun
formidler nettopp den kvali-
tet klubbens medlemmer er
blitt enige om å tilstrebe
for sin virksomhet.

Så da er det vel bare å sette
i gang?!

Presidenten har ordet

Jeg hadde gleden av å delta på NM jakt og NM felt i september – det var gøy, som vanlig. Dog overrasket det meg at det var så få deltagere, spesielt på Jakten som i år gikk på 3D. Jakt-rundene har jo alltid vært populære – er ikke 3D like populært? Når det er sagt, så gikk vi ikke akkurat i kø på felten heller, men vi fikk enkelte utmerkede resultater – det er flere av dere som burde forsøke, feltskyting er skikkelig gøy! Jeg ser av resultatlistene at stevnedeltagelsen generelt, enten det er bane eller J/F, er litt laber over det hele – er det noen som kan fortelle oss hva som bør gjøres for å få opp deltagelsen?

En helt annen sak. Det er kommet oss for øret at NBF og Landslagsjefen ikke satser på OL i Athen. For ordens skyld – dette er ren fantasi. Verken jeg, Sportsutvalget eller Styret kjenner til dette.

NBF og Landslagsjefen skal satse på OL i Athen og VM neste år som uttaking til OL i tråd med de ressurser vi har til disposisjon og i henhold til det som Tinget har bestemt. Men dette betyr ikke at vi satser alle ressurser på 2-3 utøvere, men som Tinget har bestemt, på en gruppe utøvere hvor noen forhåpentligvis representerer fremtiden også med tanke på fremtidige VM'er og OL'er når dagens elite har gitt seg.

Det er slik, at det som Tinget og flertallet bestemmer, skal vi alle forsøke å forholde oss til, selv om det går på tvers av egne ideer og meninger. Å diskutere dette i rette fora er ikke feil, men å sette ut rykter som ikke medfører riktighet, er direkte ødeleggende for oss alle. Er det virkelig det man vil med de utspillene vi får høre ad omveier?

Per

SISTE:

Mats Inge Smørdal, Eid IL, fikk årets Kongepokal for herrer, basert på sitt meget sterke resultat under årets NM i Feltskyting i Ullensaker.

Forbundsstyret har ved denne anledningen vurdert alle årets NM-resultater, idet deltakelsen i det aktuelle mesterskapet i år var lavere enn Norges Idrettsforbunds minstekrav.

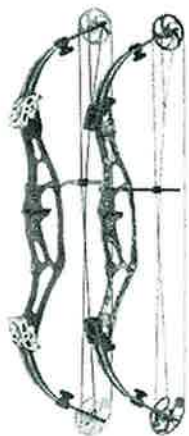

CATO's BUESPORT

BRUKT !!!

PSE Nova m/div. utstyr 28"/ 50# Blue
PSE Mach-9 V5 29" / 60# Ice Blue
PSE Mach-9 ombygd til One-Cam 29" / 60# Black Cherry
Mathews Ultra-2 27-29"/70# Camo
PSE Durango LW 30"/60# LH Camo
PSE Mach-9 V5 31"/60# LH Smoke
Mathews Q2XL 28-29" / 60# Red

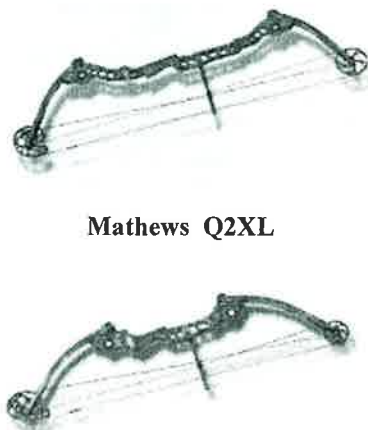
Noen toppmodeller fra markedets ledende produsenter.

Hoyt UltraTech

PSE Nitro

Mathews Q2XL

Mathews Ultra-2

Organisasjonsnr.
NO 977 325 323

Postadresse
Rustadgt. 45
3187 HORTEN
NORWAY

Telefon
Mob. 920 19 645
Telefaks 33 04 53 63

Bank
7159 05 42975

E-mail
caeide@online.no
Internett
www.piloglobue.com

OPPLYSNINGER FRA NBF

UTTAKSKRITERIER

Basert på den debatt omkring uttak som har funnet sted tidligere i sommer, har Forbundsstyret igjen vurdert kriteriene for uttak.

Du finner disse kriteriene i eget innlegg annet sted i bladet.

TOPPIDRETSSATSINGEN

Følgende recurveskyttere har takket "ja" til å være med i forbundets satsing i samarbeid med Olympiatoppen (finansiering) fom høsten 2002, formelt kalt "Landslagsgruppe B" - jfr. tidligere orientering om gruppestrukturene:

Bård Nesteng, Lars E. Humlekjær, Mats I. Smørdal, Øistein Bråthen, Brigitte Brueland, Robin I. Krüger og Hans M. Hovde.

Våre særkretser er informert om hvilke skyttere som tidligere var med i satsingen, og som nå bør få et tilbud på kretsplanet med sikte på å komme opp i vår ypperste elite i framtida. Vi regner med at kretsene følger opp dette i tråd med Handlingsplanen.

TILSKUDD TIL MATERIELL FOR 2002

Følgende klubber er tildelt kr. 2.500,- til idrettsmateriell for 2002: Farsund IL, Gauldalspil'n, Steigen SK, Strengereid IL og Sykkylven BK.

Ordningen med tilskudd til materiell gjelder bare nye klubber i de første tre årene av medlemskapet i NBF.

Vi minner om søknadsfristen 1. februar 2003 for tilskudd i år 2003.

NY KLUBB

Vi ønsker en ny klubb velkommen i vårt forbund og håper på et godt og aktivt samarbeid og virke.

THRUMA LANGBUELAG v/Rune Klepzig, Gjerstad, 4818 FØRVIK.

VM Felt

Canberra, Australia 9.-15. September 2002

Til VM Felt i Australia ble Morten Bøe og Vegard Myrvang i compoundklassen tatt ut, og Lars Erik Humlekjær, Sigmund Lindberget og Mats Inge Smørdal ble tatt ut i recurve. Bjørn Mikalsen var lagleder.

Laget, godt innpakket i Australias vårluft !!

I første rekke; Morten Bøe, Mats I. Smørdal, Lars E. Humlekjær. Bak ser vi - også fra venstre: Lagleder Bjørn Mikalsen, Vegard Myrvang og Sigmund Lindberget.

Australia og Canberra er langt unna. Det er vel derfor det heter "down under", og la det være sagt med en gang, det var lengre enn vi var forberedt på. Sammenhengende reisetid til Canberra via Amsterdam, Kuala Lumpur og Sydney er ca 35 timer. Lettere fortunlet ved ankomst kunne vi konstatere at tidsforskjellen var 8 timer.

Været var i hovedsak kaldt (det er vår i denne delen av Australia), spesielt på morgen og kveld. Sola var rimelig intens midt på dagen; og det var temmelig want at den gikk motsatt vei over himmelen.

Laget var ikke i gjenge før etter 1. konkurransedag, og det betyr at vi ved neste besøk til en annen verdensdel må ta høyde for mer tid til akklimatisering. Tidsforskjell og uvante forhold til tross, så kom man ikke så verst fra dette felt VM.

Det var anmeldt 160 skyttere fra 22 nasjoner.

Området for kvalifiseringen var lagt langt ute i periferien; jeg tror ikke vi så en eneste tilskuer... Finaledagen var imidlertid unntaket. Disse var lagt til et fintparkområde i Canberra. Arrangementsmessig var dette VM ikke helt på høyden. Under oppvarmingskyttingen 2. dag måtte man krangle for å få blinker, og lunchpakkene var små og dyre (det hører med

til saken at det australske laget trente på et område ved siden av, og de hadde blinker en mass!). Det hører også med at noen av funksjonærene var til tider opplevdes både uhøflige og lite serviceinnstilte.

Løypene var ganske lange i et tørt, steinete og til tider meget bratt terreng. Her ser vi Mats Inge Smørdal i en av de krevende skyttingene.

Sigmund Lindberget (18.plass), Lars E. Humlekjær (21.plass) og Vegard Myrvang (22. plass) var ute etter kvalifiseringsrunden, mens Morten Bøe og Mats Inge Smørdal gikk videre til 1. eliminasjonsrunde.

Denne endte med at Mats Inge Smørdal (12.plass) gikk ut mens Morten Bøe gikk videre til neste eliminasjonsskytting. Her fortsatte han sine gode skytting, men måtte takke for seg med en respektabel 8. plass i årets VM.

Her ser vi Morten Bøe til venstre i "kvartfinalen", der han ikke lyktes like godt tross god skytting.

Det var vel for øvrig ingen store overraskelser i mesterskapet, der vi ofte finner de samme folkene i toppen - jfr. resultatene.

Vi må imidlertid bare gratulere Sverige, som ble beste nasjon i VM felt med tre gullmedaljer og en sølvmedalje.

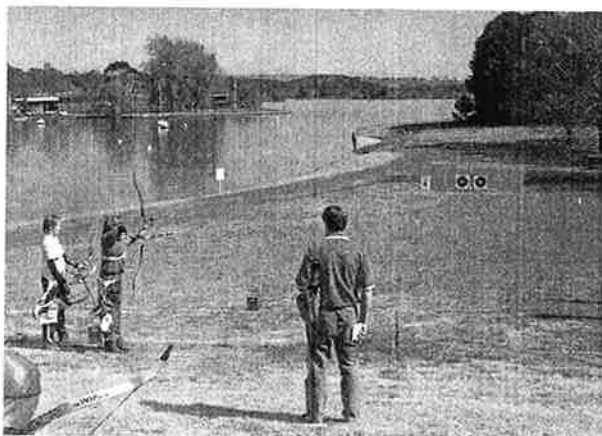
Kanskje ikke riktig å si at vi var helt uten tilskuere under kvalifiseringen.....!

I Australia setter man seg ikke hvor som helst mens man venter på sin tur til å skyte.....!

Med tanke på neste års Europamesterskap i feltskyting som går i Frankrike i august måned, inviteres her og nå til satsningsgruppen de bueskyttere som vil satse på felt i kommende sesong. Spesielt er vi interessert i barebowskyttere og juniorer. Vi vil også i forbundsstyret drøfte kriteriene for uttak, lagsammensetning og poengkrav, og komme så tidlig som mulig med informasjon om dette.

Bjørn Mikalsen

Finalebanen, der man denne gang skjøt bare på fire mål (semifinale) og senere justerte disse for selve finalen.

Fine omgivelser, men som vanlig ikke særlig utfordrende som feltskyting betraktet.

Resultater for de beste: (resultatene er fra finale/bronsefinale)

Barebow menn:

- 1) Martin Ottoson, Sverige 49 p.
- 2) Twan Cleven, Nederland 46 p.
- 3) Daniel Bellotti, Italia 50 p.
- 4) Mathias Larsson, Sverige 49 p.

Barebow damer:

- 1) Reingild Linhart, Østerrike 48 p.
- 2) Monika Jentges, Tyskland 40 p.
- 3) Patricia Lovell, Storbrit. 43 p.
- 4) Odile Boussiere, Frankrike 40 p.

Compound menn:

- 1) David Cousins, USA 60 p.
- 2) Chris White, Storbritannia 58 p.
- 3) Stephane Dardenne, Frankr. 59 p.
- 4) Clint Freeman, Australia 56 p.

Compound damer:

- 1) Catherine Pellen, Frankrike 56 p.
- 2) Karin Teghammer, Sverige 56 p.
- 3) Anne Laurila, Finland 55 p.
- 4) Francoise Volle, Frankrike 54 p.

Recurve menn:

- 1) Michele Frangilli, Italia 57 p.
- 2) Sebastian Rohrberg, Tyskl. 55 p.
- 3) Alan Wills, Storbritannia 53 p.
- 4) Henning Luepkemann, Tysk. 52 p.

Recurve damer:

- 1) Laure Barczynski, Frankrike 52 p.
- 2) Cristina Loriatti, Italia 51 p.
- 3) Irene Franchini, Italia 55 p.
- 4) Petra Eriksson, Sverige 52 p.

Sverige tok gullmedalje i lagkonkurransen for både damer og herrer (én skytter fra hver divisjon).

Over: Mr. International Field, Per E. Bolstad i aksjon som møteleder for laglederne, i egenskap av å være Teknisk Delegat. Til venstre ser vi FITAs President, Jim Easton og til høyre hoveddommeren Henrik Larsen.

Til høyre; Lars E. Humlekjær i aksjon på et langhold under kvalifiseringen.

Samarbeid med Idrettens Studieforbund.

Som tidligere meddelt i enkelte sammenhenger, har NBF inngått en avtale med Idrettens Studieforbund (ISF) om samarbeid innenfor utdanningsvirksomheten - i den forstand at vi bl.a. har fått en samarbeidspartner som skal egne litt av sin tid til vår idrett. Vi har derfor følgende presentasjon:

Her er noen linjer om meg som "buskytterforbundets mann", litt om avtalen vi har inngått, og litt om hvor langt vi har kommet.

Kjetil Haugersveen, Daglig leder ISF Telemark 28 år, har idrettsfaglig utdanning fra høgsolen i Telemark avd.Bø (idrettsadministrasjon). Har i alle år vært aktiv inne forskjellige idretter, de siste ti år også som leder og trener. Har vært ansatt i Idrettsforbundet siden sommeren 2001.

Har gjennom min stilling som daglig leder i ISF dedikert 10% av tida mi til Bueskytterforbundet, for å bistå forbundet med det som går på utdanning og klubb utvikling.

Det er en kjent sak at det i de små forbunda med en ansatt er vanskelig om ikke umulig å rekke over alt, utdanning er tidkrevende og kan lide under tidspress. Jeg håper derfor at ISF skal kunne bistå Bueskytterforbundet på området utdanning.

I korthet ser avtalen slik ut:

Idrettens Studieforbund (ISF) og Norges Bueskytterforbund (NBF) inngår en gjensidig forpliktende avtale om å utvikle kompetanse i direkte til bueskytterklubber og/eller bueskyttergrupper i fleridrettslag basert på disse ønsker og behov.

Hensikten med prosjektet er å teste ut en alternativ samarbeidsform mellom ISF og særforbundene. Prosjektet er tidsavgrenset med en start fra 1.juli 2002 og evalueres i desember 2002. Om prosjektet skal videreføres eller avsluttes i januar 2003 avklares etter evalueringen.

Samarbeidet er basert på følgende grunnlag:

ISF dedikerer en medarbeider blant ISF personellet til å samarbeide tett med NBF. Engasjementet i denne avtalen skal for ISF medarbeideren utgjøre 10% av et årsverk. I tillegg til arbeidskraften vil medarbeideren ha kr 25 000,- i driftsmidler (reiser m.m.). ISF regionalt har aktivitetsmidler som vil kunne utløses gjennom prosjektet.

ISF sine forpliktelser gjennom ISF medarbeideren:

- Formidle aktuell informasjon fra ISF og NIF til NBF. Direkte til forbundet, på sentrale samlinger gjennomført av NBF og på andre aktuelle arenaer.
- Sammen med NBF utvikle/videreutvikle et utdanningsprosjekt i NBF og koordinere dette arbeidet. Prosjektet skal inkludere ISF sitt utdanningstilbud.
- Utvikle samarbeidsformer mellom NBF sitt regionale apparat og ISF regionalt.

NBF sine forpliktelser:

- Sette utdanning og samarbeidet med ISF i fokus i organisasjonen gjennom et nærmere definert prosjekt.
- Ha det overordnede ansvar for utviklingsarbeidet i prosjektet knyttet til egen idrett, herunder ferdigstilling av eventuelle produkter.

Hvor er vi?

ISF har så langt informert samtlige idrettskretser om prosjektet og fått forståelse for at ISF regionalt står klare for å bistå Bueskytterklubber rundt i landet.

ISF og NBF har valgt å bruke tida frem til jul i forhold til trenerstigen. Det vil på denne bli en totalrenoering.

Dagens er bygd opp ved hjelp av bueskytterskole 1-23, Trener1, del 1 og 2, Trener 2 og Trener 3. Trenerutdannelsen vil bli modulbasert (4 timers moduler) og se omtrent slik ut:

Aktivitetsleder kurs bueskyting	20 timer (i dag 43 timer)
Trener 1	60 timer derav 20 timer aktivitetslederkurs (i dag 32 timer)
Trener 2	60 timer

Det vil i praksis si at om motivasjonen er på topp kan du hive deg rett på et 60 timers kurs (trener1).

Har du langt mindre ambisjoner kan du starte med aktivitetslederkurset på 20 timer for deretter å bygge på med 40 timer og få en trener 1 utdanning seinere.

De fire timers modulene som hele stigen etter hvert vil bestå av, kan også brukes som temakvelder og annet.

I prosjektet vil det være trenerstigen og samarbeid NBF og ISF som står i sentrum.

Kjetil

HANDICAP-EM 2002

Sted: Spala, Polen

Deltakere: Ørnulf Kjærstad og John Olav Johansen

Lagleder: Dag Kjetil Paulsen

Lørdag 24. august

Vi møtes i København. Klokken er noe over åtte om morgenen. Det er butikker på alle kanter. Det handler om det mest nødvendige. Mat, gaver og slikt. København er bra på den måten.

Flyet til Warszawa er i rute. Det er bare å hoppe på. Vi flyr lett over landene. Og kommer fram i tide. Til å bli plukket opp. Etthundreogfemogtyve kilometer går glatt i en straight Transporter. Sjøføren kjøper plommer av en frukthandler i veikanten. Vi eter. Og drikker vann av gjennomsiktige plastflasker. En og en halv time mellom flyplass og sportscenter var fortere enn vi trodde.

Polen er Polen. Norge er Norge. Selv om sportssenteret i Spala er storslagent dimensjonert og for så vidt inneholder alt, fremstår det likevel rufsete i kantene sammenlignet med tilsvarende sentre i andre, rikere land. Vi snakker for eksempel om små, støvete, høysommervarme, definitivt komfortbeskjedne rom. Felles bad og toaletter i korridorene.

Hjemmefra hadde vi bestilt enkeltrom. Våre to utøvere blir like fullt plassert i et knøttlite dobbeltrom. Med seg selv og bagasje og utstyr vel inne i rommet, har de akkurat plass til å sitte helt stille. Den som beveger seg, kolliderer. Armslag finnes ikke.

Jeg ordner et enkeltrom til John Olav. Ørnulf får bli værende i dobbeltrommet.

Vi møtes til kveldsmat. Ok saker. Brød, pålegg, varme ting. Som hjemme, sånn omtrent.

Søndag 25. august

Ørnulf har bestemt seg for å reise hjem. Halv ett om natten hadde han blitt vekket av en pågående resepsjonist, som insisterte på å plassere en tysker i sengen som var blitt ledig etter John Olav. Det blir for mye, liksom, og jeg forstår Ørnulf godt.

Vi er ikke her på sommerleir. Vi er ikke en felleseuropeisk idealismegjeng på feriekoloni. Vi er ikke medlemmer av noe slags bofellesskap for handicappede bueskyttere. Vi er her helt normalt, som idrettsutøvere som har bestilt og sogar forhåndsbetalt opphold på hotell, og som skal delta i et EM. Vi kommer med bestemte forventninger om helt normale hotellopphold.

Etter flere tilsvarende opplevelser med innkvarteringen i forbindelse med turneringer og mesterskap de siste årene, har Ørnulf fått nok. Heldigvis har vi gode avtaler med SAS. Det er problemfritt og uten ekstra kostnader å fremskynde hjemreisen.

Hadde vi enda bodd i en by. Da kunne jeg kanskje ha fikset noe. Men vi bor langt vekke fra alt, midt i en sentraleuropeisk kjempeskog. Ørnulf drar før lunch. Trist. Men jeg forstår ham. Jeg støtter ham i hans avgjørelse.

John Olav og jeg trener på ettermiddagen. Banen er fin. På den måten virker alt ok. Vinden er finurlig, dog. Det er varmt. Vinden merkes ikke mye på kroppen. Trærne som omkranser banen, gir tegn. Bare det. Vi leter. Og finner at det er best å sikte rett på. Slingereren i valsen får vi ta som den er. I sum blir det best slik.

Mandag 26. august

Offisiell trening. Det nærmer seg alvor. Vi finner matten vi skal skyte på, blinken. Konkurrentene kommer nærmere. Det er farger over alt og nasjoner all over. Det er noe med lydene slike offisielle treningsdager. Mest lydene, egentlig. Alt det andre har vi stort sett kontrollen på.

Tirsdag 27. august

90-meteren går forrykende. Full klaff, nærmest. 325 poeng! Ledelse. Var persen 326? Nærmest er Anders Grønberg (SWE) på 323. En annen anntatt hard konkurrent, Alberto Simonelli (ITA), skyter 318. Ellers er det bare Martin Hervas (ESP) som er i nærheten med sine fine 320 poeng. Disse fire skiller seg klart ut i forhold til resten av feltet.

Neste distanse: John Olav skyter 335 poeng på 70-meteren, og Grønberg stikker fra. Svensken får opp hele 346, og tar dermed ledelsen foran John Olav med 9 poeng. Simonelli legger seg på 649 etter halvsnitt FITA-runde, 11 poeng bak vår mann. Med sine 323, ramler Hervas av. Mot ettermiddagen handler det om Norden og Italia.

Før middag møtes vi i bakgårds kaféen, til kaldt drikke under parasollene.

Onsdag 28. august

Noe er riv ruskende galt. Er det noe han gjør? Er det varmen som likevel tar oss? Er det stolen som står skeivt og ødelegger linjene?

322 på 50-meteren rimer verken med innledningen eller skytingen for øvrig. Vi river oss i håret, litt, retter på hodeplaggene og lurer fælt i pausen. What's up?

Grønberg stikker av, og leder med nå med hele 24 poeng. Også Simonelli sniker seg forbi. John Olav legger seg på tredje. Hjelper det med knekkebrød?

Nei. Wasa Husmann er ikke nok. Enten det nå er med leverpostei eller bringebærsyltetøy, så hjelper det ikke. Det begynner begredelig etter pausen. Pilene spruter rundt. Etter 26 poeng på den andre serien, undersøkes buen.

Pilhyllen er løs. Takk for det. Den beveger seg. Vi finner slark og gang på rundt en millimeter, kanskje mer. Takk og pris. Selvfølgelig kjedelig, men heldigvis til å forstå. Hyllen strammes til. Derfra og inn går alt mye bedre. Med en slik skranglete begynnelse, lar 351 seg absolutt høre på kortdistansen. Svensken vinner riktignok kvalifiseringen, og italieneren holder andre plassen. John Olav 1333, Simonelli 1339, og Grønberg flotte 1364. Det får så være. Vi vet hva situasjonen er. Vi vet at tingene stemmer når utstyret er i orden. Vi går fra banen med ok ro og fin forventning.

Middagen smaker.

Morgendagen blir bra.

Torsdag 29. august

Walk over i første match. Vi ordner det til med tider og oppvarming her og der. Oppvarmingsbanen og konkurransebanen ligger et stykke fra hverandre. Når konkurransen begynner, er vi med.

Åttendedelsfinale. Sylvain Bommart (FRA). Morsomt etternavn. Vi inntar posisjonene. Norge leder med 55 mot 53 etter første 6. Så mister franskmannen grepet. 47 duger ikke til stort. John Olav skyter 55. Han leder med 10 poeng før de siste 6. 56-53 i vår favør på siste serie er grei skuring. 166-153 er show match. John Olav er på hugget. Skytingen stemmer bra.

Erich Prossliner (AUT) holder i utgangspunktet hakket høyere kvalitet på sin skyting enn Sylvain Bommart. Mot Bommarts 1272, skjøt østerrikeren 1311 på kvalifiseringsrunden. John Olav 1333, som nevnt.

Anders Grønberg suveren!

Begge åpner med 28. Likt etter første 3 piler. Spennning. Så kniper John Olav ett poeng på den andre serien. 28-27. Neste serie er god. Begge får opp 29. Johansen, Norge leder med ett poeng før siste 3. Som det skal være. Så lurte flere enn jeg på hva som skjer. John Olav 25. Prossliner... 24!

Uansett er vi videre. Akkurat det føles veldig ok.

Fredag 30. august

Finaledag. Været er så godt som det har vært hele veien. Polen vil huskes for gode temperaturer og vennlige baneforhold. Vi liker trærne og varmen som er. Flaggene henger passelig på stengene. De beveger seg nesten ikke.

Simonelli er en raring. Han har vist det før. Vi vet det. Sløver seg gjennom kvalifiseringsrunden, liksom. Våkner til liv i eliminasjonsrundene. Og slår til når det virkelig gjelder. Hva er det å si om Italia 117 – Norge 114?

Simonelli hadde en nier som nesten var en tier, og en uheldig åtter. Resten midt i. Imponerende!

Glimrende semifinale der John Olav måtte gi tapt.

Også John Olav får ut sitt aller beste i semifinalen. 114 står det respekt av. Østfoldingen skjønner ikke bedre i dette mesterskapet. –

Utfordringen etter en slik match, er å holde trøkket oppe. Vår mann klarer det på en god måte. Kampen i bronsefinalen mot Martin Hervas, blir tett som bare det. John Olav leder med ett poeng etter de første tre pilene. 27-26. Nye 27-26. Leder med to etter 6 piler. Så bytter de på. 27-26 i spanjolenes favør. Nordmannen leder med ett poeng før mesterskapets siste 3 piler.

Johansen er sjef. 29 er solide avslutningssaker i sammenhenger som denne. Med sine 27 hektet spanjolen av, og John Olav henter bronzen fortjent. 109 poeng i avgjørende match. Hervas får 106.

I finalen skyter Anders Grønberg 117 mot Alberto Simonellis 115. Tøffe karer vinner mesternivå! etter hvert som konkurransen utvikler seg.

For oss er det å avslutte. Vi spiser pølser. Grillmesteren griller. Etter en uke med (helt ok) kantinemat, savner vi kjøttmat med fres i. Polske pølser duger. Vi får dem med saftig ketchup, kvass sennep og reelle brødskiver.

Solen beveger seg. Fargene forsvinner. Folk stikker hjem. Vi slår følge. Morgendagen er medaljedag.

Resten

Væromslaget kommer. Sommeren gir seg. Vinden vinner. Med ett er luften full av gamle blader.

De som skyter lagfinalene, har det stritt. Småkaldt. Litt vått. Småguffent. Pilene flyr annerledes nå.

Mot ettermiddagen blir det heldigvis litt bedre. Banen rigges om. Det gjøres klart for medaljeoverrekkelser og avslutningsseremoni. Skyene gir åpning. Vi ser sol, himmel igjen.

Arrangøren pynter rundt med blomsterarrangementer langs kanter og ved utvalgte ting. Uniformerte speiderbataljoner heiser flagg og beveger seg til og fra. Musikantene spiller opp. Dresskledde menn enter scenen. Utøvere og ledere tar plass.

Når medaljene bæres frem, er det stas. Gjevt å vite at ein av dei skal heim til Noreg. Vi ser flagget vårt. Det er også stas. Vi dytter overtreksjakken tettere inntil kroppen. Det er småkjølig. Vi holder oss varme.

Turen hjem går fint. Vi skilles i København. John Olav drar til Gardermoen, jeg til Stavanger. SAS klarer brasene. På flyet tenker jeg: litt av en sesong han har hatt, den godeste Johansen: bronse i NM, bronse i EM, pers på 1353 under et stevne i Sverige, 2. plass i en internasjonal turnering i Tsjeckia... Og jeg tenker: dumt med Ørnulf. Ørnulf må med igjen så fort som mulig. Vi får prate med ham når vi kommer hjem, tenker jeg. Først er det innendørs sesong. Så er det VM igjen til neste sommer. Bra hvis de er med igjen begge da. –

DKP

Vi Gratulerer :

Morten Bøe og Inger Marie Aske giftet seg i Sandefjord Kirke 3 august .

YAMAHA

W & W

SAMICK

Sam Wha

Buer på lager

Be om tilbud

NEGRINI, stor med trillehjul	kr. 1.600	} kofferter
J:V:D lett, fin og stor	kr. 950	
Gompy hardplast	kr. 890	
Gompy halvhard	kr. 575	
NEGRINI økonomi, hardplast	kr. 370	

Koger av flere typer og priser på lager

Carbonpil med jaktspiss (for fun) kr 135

Per K. Egrem
NORWEGIAN ARCHERY CENTER

Frostvedtv. 70, -3259 Larvik,

Fax. 331 15030 – telef. 331 15257

www.perkegrem.no

Fredrikstad Bueskyttere

Innbyr til BJØRNUNGEN - FITA 18m, 60 piler

Kongstenhallen – søndag 1. desember 2002

Start : 11.00 (TK: 10.00, Prøveskyting: 10.15 – 10.45)
Klasser: Alle approberte
Startavgift: Senior kr. 170, Junior kr. 100
Opplysninger: Tor Willy Jensen, Tlf. 69397975

Skriftlig påmelding sendes innen 18. november til:
Fredrikstad Bueskyttere
Postboks 535, Vestre Glemmen, 1612 Fredrikstad

(Eller ring Tor Willy Jensen på tlf. 69397975 / 95052280)
E-mail pklipper@online.no

Tønsberg og Omegn Bueskyttere

Inviterer til innendørsstevne **Lørdag 16 november 2002**
i Tønsberg Idrettshall.

Det skytes 60 piler - 18 meter i alle approberte klasser

Utstyrskontroll	kl 10:00
Prøvepiler	kl 10:15
Start	kl 10:45

Startkontingent: Senior kr 150 Junior kr 75

Påmelding innen 12.11.2002 til:

Ivar Sørensen, tlf: 33 38 70 60 / fax: 33 38 47 64
e-mail: ivar.sorensen@c2i.net

Freddy Borgersen, tlf: 33 38 43 46
e-mail: freddy.borgersen@c2i.net

Vanlig premiering, og kr 500 i premie til beste skytter i olympisk og compound uansett klasse. Vel møtt.

Junior-VM 2002

I forrige nummer av Buestikka skrev jeg om vår eneste norske deltaker, Kristian Sanne Andersen. Jeg fortalte om hans flotte innsats, hans overraskende gode 8. plass, og spesielt om hvordan han så fint fikk ut sitt aller beste i de avgjørende finalerundene. Denne gang har jeg lyst til å fortelle litt fra mesterskapet generelt.

Deltakelse

I Junior-VM er det til sammen 8 klasser. Klassene fordeler seg mellom kadetter og juniorer, damer og herrer, recurve og compound. Man er kadett til og med det året man fyller 16. Juniorene er juniorer ut det året de fyller 18.

I kvalifiseringsrunden skyter alle kadettene "damerunden", med 70m som lengste distanse. For juniorenes del skytes FITA-runden som om de alle var seniorer, det vil si at herrerne har 90m som lengste, og at damene har 70m som sin lengste distanse.

Deltakelsen i Tsjekkia var rekordstor. 358 skyttere stilte til start.

Her hjemme diskuteres ofte forholdet mellom recurve og compound. Recurve stikker av med alle penga, sies det. Det er ikke rettferdig osv... Hvordan er forholdene ute i den store verden?

Av 358 deltakere, skjøt 100 compound. På forhånd opererte arrangøren med like store kvoter for begge divisjoner. Alle nasjoner stod fritt til å melde på så mange de ville i forhold til at det maksimalt kan være 4 skyttere fra hver nasjon i hver klasse. Tallet 358/100 sier oss derfor noe om hvordan virkeligheten er, og om hvordan verden prioriterer. Faktisk er det interessant å merke seg hvordan vårt forbund ikke gjør forskjell på divisjonene. Mon tro om det på kloden er flere enn vårt norske forbund som fordeler kronene mellom compound og recurve helt likt?

Prestasjonene

I mange år har tendensen vært at de beste juniorene i sine VM skyter poeng som er så gode at de ville kunne ha gitt topplasseringer også i seniormesterskapene. Det beste eksempelet denne gang var kanskje Sveriges herrelag i Compound-klassen for juniorer. De skjøt fantastiske 264 i gullfinalen! Det var bare 6 tapt på 27 piler. Den gamle verdensrekorden ble slått med soleklar margin. Nå er aldri værforholdene like fra stevne til stevne, fra sted til sted, men likevel: under VM i Peking klarte ingen compoundlag høyere enn 262 i noen match...

Når det ellers gjaldt compoundkadettene, skjedde det en artig poengting på finaldagen. Alle – både jenter og gutter – skjøt på 70m. I denne alderen kan de kroppslige forskjellene utøverne imellom være stor. USA stilte med en kjempetropp. Forskjellene ble dermed kjempestore... De største karene var enorme. De minste jentene var virkelig små. Hvem skjøt beste compoundscore uansett klasse i noen finalerundene siste dag? Den fysiske minste av kanskje alle, Erika Anschutz (USA) slo til med 117! Pilene hennes fløy i reelle kurver frem mot blinken. Likevel klarte ingen gutter, verken i kadettklassen eller i juniorklassen, uansett hvilke kammer eller hvor mange pund, å matche henne på 117. Anschutz fikk stor jubel. Folk på banen syntes om prestasjonen hennes.

For øvrig synes jeg at de mannlige kadettene fra USA imponerte med god 70m-skyting i kvalifiseringsrunden. De 4 skjøt henholdsvis 340, 342, 344 og 347! Jevnt. Tett. Høye score. Ingen av dem over 16 år...

Når det gjelder recurve, så kommer vi ikke utenom Korea. Andre nasjoner er ikke i nærheten, verken på nivå eller på bredde. Korea deltok bare i junior recurve-klassene. Men som de kan skyte med bue!

Tredobbelt i kvalifiseringen på kvinnesiden, firedobbelt på herresiden. De 3 beste kvinnene hadde et snitt på 1355. De 4 beste herrerne tilsvarende 1342. Disse juniorene er gode nok til

når som helst å matche et hvilket som helst seniorlag. For en trener er det godt å se at samtlige koreanere jobber etter like skytetekniske prinsipper. Det er ikke tilfeldig, det de får til! –

Men er det ikke matchskytingen som teller, da? Er det ikke der avgjørelsene faller? Og der har da koreanerne vitterlig vist seg sårbare?...

Jo da. Helt riktig. Men det er interessant å se hva de får til på FITA-rundene likevel. For det er der de viser hva de kan av skyting. Det er underveis i en kvalifiseringsrunde at hver enkelt får prøvd mekanikken og stabiliteten i skyteteknikken sin. Det er der de skytetekniske ferdighetene blir demonstrert og får leve opp. Det som skjer videre i konkurransen er selvfølgelig viktigere i forhold til slutt plasseringer, heder og ære – men fra eliminasjonsrundene og ut er det først og fremst konkurransetøveverne som overtar. Og det er ikke dem vi nødvendigvis behøver å snakke om hele tiden.

For: å skyte godt med bue er én ting. Å skyte gode matcher inkluderer også noe mer. Og det er i det der "mer" at koreanerne først og fremst har noe å gå på. Foreløpig er det kun i matchspillet, at vi andre i verden kan gi Korea kamp.

Må nevne danskernes måte å gjøre det på akkurat her. Martin Damsbo skyter bronsefinale i herrenes compoundklasse junior. Det går trått. Han er stiv i masken. Han forsvinner. Blir sittende for seg selv. De heiende, entusiastiske danskene får ikke kontakt med ham. Damsbo taper poeng. På forhånd har danskene valgt å ha fokus på én ting: humør. Camilla, som tidligere på dagen er blitt verdensmester i sin klasse, tar saken, så å si – og jumper over sperringene, sniker seg bestemt inn på sin kjæreste, nesten river den forbausede ned av stolen, og gauler med åpent ansikt: "SMIILL! – FOR HELVEDE!" Dommene snur seg. De forstår selvsagt ikke hva den unge kvinnen sier, men de får henne vekk fra banen. Martin våkner. Han kommer seg på beina, så å si. Smiler. Kan ikke annet. Vinner medalje...

Nåvel. Danskernes metoder er ikke for hvem som helst, kanskje. Men... vi var ved koreanerne. Vi holdt på med matchskytingen deres. De har noe å gå på der. Jepp. Men for all del: Kvinnene tar tredobbelt også til slutt. Og de vinner lagkonkurransen. Herrerne tar 2., 4. og 6. plass til slutt. Også de vinner lagmesterskapet...

Også er det morsomt med Australia. Der har de også system på tingene. Noen av dem har lagt seg til finurlige image'er og likner i det ytre mer og mer på sovende villmenn – men de skyter poeng, og er, som koreanerne, i ferd med å samle seg i toppen i den klassen de konkurrerer i. Herrekadettene tok de to første plassene i kvalifiseringen. De respektive byttet riktignok plasseringer til slutt, men nasjonen Australia tok like fullt de to gjeveste medaljene med hjem. Også vant de lagmesterskapet...

Konklusjon i forhold til hva som utmerker seg på recurvesiden? De som skiller seg ut på poeng, jobber alle ut fra like skytetekniske grunnprinsipper. Dette betyr ikke at utøverne i det ytre ser identiske ut, men det betyr at det som ligger i bunnen av forståelse, grunnposisjoner og grunnbevegelser, er likt.

Hva kan vi så lære av dette?

Først og fremst: Skyteteknikk er viktig.

Litt sånn spissformulert forstått, så kan det her hjemme ofte virke som om hovedprinsippet for skyteteknisk trening er: Skyt slik som du føler at det er behagelig. Når du føler det behagelig, har du det bra. Og når du har det bra, så er det bra. ...Og så kommer nok poengene om du bare er tålmodig nok, skal du se.

Legger vi slike hovedprinsipper i bånd, tror jeg at vi på det beste ikke får mer enn skyttere som står godt, som holder godt, og som har det komfortabelt i posisjonen fullt drag. Det er imidlertid ikke det idretten vår går ut på.

Vår idrett er ikke en øvelse i å dra. Heller ikke er det en øvelse i å sikte. Vår idrett handler om å kunne holde buen i ro og å la strengen så uforstyrret som mulig få søke sin egen vei tilbake til sin utgangsposisjon. (Se mer om dette i en artikkel et annet sted i bladet.)

Selve arrangementet

Arrangøren hadde gjort en svært god jobb med banen. Tydelig merking. Nok stoler. Nok teltplass til alle som ville være i ly for sol eller regn. Kort vei til mat, toaletter, vann... Helt jevn, fin fotballbanekvalitet på gresset. Vi hadde det så godt som vi kunne ha det.

Til sammen 3 baner var tatt i bruk. Når 358 skyttere skal skyte samtidig, krever det plass. Banene ble rigget om etter hvert som eliminasjonsrunder og finaler overtok for den innledende kvalifiseringen. Stigningen i konkurransen ble understreket av også de ytre forholdene slik.

De internasjonale juniormesterskapene har nå "satt seg". Arrangementsmessig står de ikke tilbake for seniormesterskapene på noen måte. Formen er helt lik. Deltakerantallet er som det var i seniormesterskap for bare få år siden. Alt er stort. Alt er bra.

Suverene læresteder

For unge, ambisiøse utøvere, har det selvsagt svært stor verdi å kunne delta i mesterskap som dette. Før Kristian og jeg drog til Tsjekkia, snakket vi om målsettinger. Han fikk velge sine selv. Og jeg lot ham få vite om min kanskje viktigste: Jeg ønsket at han skulle komme tilbake til Norge tryggere på hva det vil si å skyte internasjonale mesterskap. Jeg ville at han skulle komme hjem med klarere visshet om hva som skal til for å lykkes i sammenhenger hvor internasjonale mestere kåres. Vi brukte mye tid til å titte på, prate med andre, og prate sammen om hva vi så.

Vi kom hjem klokere begge to. Internasjonale juniormesterskap er suverene læresteder.

DKP

Tyveri !

Jeg har hatt innbrudd i bilen, og blitt frastjålet en mengde med utstyr:

En Hoyt Ultratec, bronsefarget, et Sure Loc Challenger sikte, Bullseye Millenium clear scope, Arc fallhülle, to carter releasere type Target Master, Beiter stabb (perlegrå), et Neet kogger (svart) og 12 stk Cartell olympian piler, alt dette i en SKB koffert, enkel type.

En XLT Koffert inneholdende ett stk Merlin Lite Storm one cam rød med grå lemmer, Toxonics 3550 m/Bullseye "pro" scope, Spigarelli fallhülle, Stanislavski tommel releaser (blå), rød Beiter stabb, svart kogger i stoff. 8stk x7 alu piler og 15 stk Mc Kinney 220 carbon piler.

I tillegg forsvant en blå plastbag merket Hydro med en del verktøy, klær og kikkert.

Hvis noen skulle få et godt tilbud på hele eller noe av dette, eller på annen måte komme over det, er jeg takknemlig for tips eller ring politiet i Trondheim.

Jeg treffes lettest på mobilnr. 90952876.

Sigmund Johansen.

Merlins compound buer leveres over hele verden. Visste du det?

Merlin Bows i England er blant de ledende i verden når det gjelder kvalitetsbuer – både compound og recurve.

Som den eneste i verden leverer Merlin buer med skråstilt grep som gjør at du får en naturlig håndstilling noe som gjør det lettere å holde buen i lodd. Merlin er innovatøren bak mange av bue-nyhetene de siste 20 årene og du vil finne at de alltid ligger i forkant av utviklingen på bue-fronten og du vil finne at det er skutt verdensrekorder med Merlin buer, den siste er på 1389 på helfita (damer) og 351 på 50m (damer) skutt av Valerie Fabre fra Frankrike. Du vil også finne at det er vunnet mange mesterskap, både Nasjonale, Europeiske og Verdensmesterskap med buer fra Merlin.

Til tross for høy kvalitet, teknisk 'førsteplass', tilnærmet total garanti og lang erfaring er Merlins priser meget konkurransekraftige – ring og finn ut selv – eller send oss en mail.

Har du lyst å finne ut mer om Merlin og hvem de har på sitt lag, så ta en titt på <http://www.merlin-bows.co.uk>

Midt-Norsk Buesport
v/Sigmund Johansen
7396 8420 - 9095 2876
sig2@frisurf.no

Norsk Buesport AS
v/Roy Ove Svarstad
5142 7217 - 9138 4501
post@norsk-buesport.no
www.norsk-buesport.no

Østlandet:
PreciTech AS
6485 7050 - 9340 4250
epost@precitech.no

PreciTech AS er et firma som også selger maskiner og utstyr for finbearbeiding, motoroverhaling samt alt i måleverktøy og programvare for geometrisk måling. www.precitech.no